प्राग

चैवादिसर्वमासेषु तिघीनाच एघक् एघक् ॥ घोत्तं प्रतिपदादीनां त्रतं सर्वाघनाप्रनम्। सनातनेन सुनिना नारदाय चतुर्धे है। पूर्वभागीश्यम्दिती हहदाखानसंज्ञित: ॥" तदुत्तरभागे।

"वास्वीत्तरे विभागे तु प्रत्न एकादशीवते ॥ विश्रिकेनाथ संवादी सात्वातुः परिकीर्तितः। रुकाङ्गदकथा पुरवा मोहिन्युत्पत्तिक में च। वसुशापच मोहिसी पचाद्हरणिकया। गङ्गाकया पुरायतमा गयायात्रानुकी र्मनम् काश्या माहात्मामतुलं पुरुषोत्तमवर्णनम्। याचाविधानं चेत्रस्य वज्ञास्थानसमन्वितम् ॥ प्रयागसाय माहामं । कुरुचेनस ततपरम्। इरिदारस चाखानं कामोदाखानकं तथा। वदरीतीयमाहास्रां कामाखायास्तरीव च। प्रभासस्य च माहात्मां प्राणास्थानकं तत: । गौतमाखानकं पचादेदपादस्तवस्ततः। गीकर्यचेत्रमाहातां लचाणाखानकं तथा॥ सेतुमाचात्राकथनं नर्मदातीर्घवर्णनम्। व्यवन्याचीव माहाला मयुरायास्ततः परम्॥ वन्दावनस्य महिमा वसोकैसान्तिके गति:। मोहिनीचरितं पचादेवं वे नारदीयकम्॥" *॥ तन्म जमुति:।

"यः प्रकोति नरी भन्वा आवयेदा समाहितः। स याति बचा शो धाम नाच कार्या विचारणा यखेतदिवपूर्णायां धेन्नां सप्तकाचितम्। प्रदद्माद्विवयाय स लमेकी चमेव च ॥ यचानुक्रमणीमेतां नारदीयस्य वर्णयेत्। अध्यादिकचित्तेन सीर्वाप खर्मगतिं लमेत्।" इति श्रीनार दीयपुराणे पूर्वभागे रहदुपाखाने चतुर्घपादे ६० चाधाय: । ६॥ . सप्तमं मार्केखेयपुराणम्।

ग्रीत्रह्मोवाच। "अय ते संप्रवच्यामि मार्के ह्रियाभिष्ठं सुने।। पुराणं सुमहत् पुर्वं पठतां ऋखती सदा। यत्राधिक्रत्य प्रकुरीन् सर्वधर्मानिरूपयम्। मार्के क्रियेन सुनिना जैमिने: प्रात् समीरितम्। पिचवां धमासं जानां ततो जनाविरूपणम्। पूर्वजन्मक्या चैवां विक्रिया च दिवसाते: । तीर्थयाचा बलखातो द्रीपदेयकचानकम्। इरिचन्द्रकथा पुर्ण्या युंह्रमाङ्गैवकाभिधम् । पितापुत्रसमाखानं दत्ताचेयक्या ततः। है इयखाय चरितं महाखानसमाचितम्॥ मदालयाकाकाका हालकैचरिताचिता। स्थितं की भनं पुर्यं नवधा परिकी भितम् ॥ कल्पान्तकालनिर्देशी यच छ छिनिष्टपणम्। वदादिख्छिर्ण्या दीपवर्षानुकीर्भनम् ॥ मन्नाच कथा नाना की र्तिताः पापचारिकाः। तासु दुर्गाकचात्रमां पुरुषदा चारमेशनारे । तन्पचात् प्रवितृपत्तिस्तयीतेनःससुद्भवः। मार्तेखस्य च नकाखाः तकाहात्रायमाचिता । वैवखताचयसापि वन्सप्रास्टितं ततः॥"

वन्सप्रीस्थाने वत्सभी च पाठ:। "खनित्रस्यततः प्रोक्ता कथा पुरवा महासनः। अविचिष्ठरितं चैव किमिच्हबतकीर्भनम्। शरिष्णनास्य चरितं रचाकुचरितं ततः॥ तुंनसाचरितं पचादामचन्द्रसा सत्वधा। कु भ्वंभ्रमाखानं सीमवं मातुकी र्तनम् ॥ पुटरवः कथा पुष्या न हुषय्य कथाद्भुता। ययातिचरितं पुग्यं यदुवंशानुकीर्भनम् ॥ मीलणावालचरितं माथुरं चरितं ततः। हारकाचरितचाय कथा सर्वावतारना । ततः साह्यससुद्धः प्रपचासत्तकीर्भनम्। मार्केख्यस्य चरितं पुरासश्रवसी फलम्॥" *॥ तत्फलश्रुति:।

"यः ख्योति नरो भन्या पुराखं मिरमार्रात्। मार्के खेया भिधं वस्य । स लभेत परमां गतिम् ॥ यस्त याक्तरते चैतच्छेवं स लभते पदम् ॥ तत् प्रयच्छे सिखिला यः सीवर्णकरिसंयुतम्। कार्तिकां दिजवर्याय स लभेट्ब स्या: पदम् ॥ प्रकोति यावयेदापि यचातुक्रमणीमिमाम्। मातंख्यपुरागस्य स लभेड्वाञ्चितं फलम्॥" इति श्रीनारदीयपुरागे पूर्वभागे हच्दुपाखाने चतुर्थेपादे ६८ अधाय: ॥ ७ ॥ चरमं चिमिषुराणम्।

श्रीत्रक्षीवाच ।

"व्ययातः संप्रवच्छामि तवाक्ययपुराणकम्। र्भानकस्पष्टतान्तं विशिष्ठायानको । विशेष तत् पचदश्याष्टसं नानां चरितमझतम्। पठतां ध्रखताची व सर्वप्रापहरं नृखाम् ॥ प्रत्रपूर्वे पुरागस्य कथा सर्वावतारजा। स्थिप्रकरणं चाय विद्यापूजादिकं तत: । व्यक्षिकार्यं ततः पञ्चान्त्रत्तप्त्रादिलच्यम्। सर्वदीचाविधानच ग्राभविकनिरूपगम्। लच्यां मकलादीनां कुशाया मार्जनं तत:। पवित्रारोपणविधिद्वालयविधिक्ततः॥ शालयामाहियूचा च मूर्तिलचा एथक् एथक्। न्यासादीनां विधानच प्रतिष्ठा पूर्णका ततः । विनायकादिदीचार्यां विधिर्त्रेयस्तः परम्। प्रतिष्ठा सर्वदेवानां बचा कस्य निरूपयम् ॥ ग्रङ्गादितीर्थमाचातां । जम्मादिदीपवर्षेनम् । ऊर्बाघोलोकरचना च्योतिसक्तिक्पसम्॥ च्योतिष्य ततः प्रोत्तं भाखां युड जयार्णवम् । घट्कमा च ततः घोतां मन्तयन्तीषधीगणः। कुलिकादिसमर्चाः च घोढान्यासविधित्तया। कोटिছोमविधानच तदनारनिक्पमम्। त्रचार्यादिधर्माच याहकस्पविधिस्ततः। ग्रहयज्ञस्ततः प्रोक्तो वैदिकसार्चकर्म च । प्रायिकतानुकथनं तिधीनाच व्रतादिकम्। वारत्रतातुक्यनं नच्चत्रतकी र्मनम् ॥ मासिकव्रतनिर्देशो दीपदानविधिस्तया। नवयहार्चनं प्रोत्तं नरकाणां निरूपणम्। वतानाचापि दानानां निरूपयमिचीदितम्। नाड़ीचक्रसमुद्रेशः सन्धाविधरगुत्तमः ॥

गायन्त्रार्थस्य निर्देशी जिङ्गक्तीचं ततः परम्। राजाभियेकसन्त्रोक्तिर्धमेतत्वच भूभुजाम् ॥ खप्राध्यायस्ततः प्रोत्तः प्रकुनादिनिरूपणम। मखलादिकनिई भी रगदीचाविधक्ततः॥ रामोक्तनीतिनिद्धी रक्षानां लच्छं तत:। धरुविद्या ततः प्रोक्ता खबहारप्रदर्भनम् ॥ देवासुरविमद्खा चायुर्वेदनिरूपणम्। ग नादीनां चिकित्या च तेषां शान्ति स्ततः परसा गोनसादिचिकिन्सा च नानापूजास्ततः परम्। भान्तयसापि विविधा हन्दः भारतः परम् ॥ साहित्यच ततः पचादेकार्यादिसमाइयाः। सिङ्खाश्रष्टानुश्रिष्टिच कीव: खर्गादिवर्गके ॥ प्रजयानां जच्याच शारीरकनिरूपसम्। वर्णनं नरकाणाच योगशास्त्रमतः परम्। बद्धारां ततः पचात् पुराख अवशे पलम्। एतदाययकं विष्र ! पुरार्णं परिकीत्तिस्॥" तत्फलश्रुति:। "तिसिखिला तु यो द्यात् सुवर्णेकमनाचितम्। तिलधेनुयुतं वापि मार्गभीर्था विधानत:। पुराखार्थविदे सीय्य खर्मलोके महीयते ॥ एवातुक्रमगी प्रोत्ता तदाययस्य भित्तदा। प्रखतां पठताचीव नृशाचिष्ठ परत्र च ॥" *॥ इति श्रीनारदीयपुराखी पूर्वभागे रहदुपाखाने चतुर्थपादे १६ चध्धाय: ॥ = ॥ नवसं भविष्यपुर्शाम्।

श्रीब्रह्मोवाच । "अय ते संपवन्यामि पुराणं सर्विसिह्निर्म्। भविष्यं भरतः सर्वलोकाभीष्यदायकम् ॥ यचार्चं सर्वदेवानामादिकर्त्तां ससुदात:। खराधं तत्र सञ्जातो मनु: खायमानः पुरा ॥ स मां प्रक्षस्य पप्रच्छ धर्मां सर्व्यार्थसाधकम्। ग्रहं तसी तदा प्रीत: प्रावीचं घमीसंहिताम । पुराणानां यदा वासी वासचके सहामति:। तदा तां संहितां सर्वां पच्छा यभजन्मितः ॥ अधीरकत्वरत्तानानाव्यर्थकयाचिताम् ॥" तत्र प्रथमपर्वशि। "तचादिमं स्टतं पर्व बासंग्रयचास्यपक्रमः। सत्राीनकसंवादे पुरायप्रश्वसंक्रमः। चादिखचरित: प्राय:सर्वाखानसमाचित: ।

स्त्रादिलच्योपेतः शास्त्रसर्वस्त्रपतः। पुस्तवेखकवेखानां लच्च च ततः परम्। संखारायाच सर्वेषां लचयचाच की (र्भतम्। पचलादितियीनाच कल्पाः सप्त च कीर्त्तताः ॥ चारचादाः भ्रेषकत्या वैधादे पर्वश्वि स्टताः। भीवे च कामती भिन्ना: सौरे चान्यक्याचय:॥ प्रतिसर्गाइयं पश्चातानाखानसमाचितम। पुराजस्वीपसंचारसचितं पर्व पश्रमम् ॥ यष्ठ पचसु पूर्वसान् ब्रह्मणो महिमाधिक:॥" द्वितीयहतीयचतुषेपचमपर्वसु । "धर्मों कामे च मोचे तु विष्णो चापि शिवस्य च। दितीये च हतीये च सौरो वर्गचतुएये॥ प्रतिसर्गाइयं लन्यं प्रोत्तं सर्वक्याचितम्।